

Gelwyn og Dragen

Aurelius/Trad.

1. Snauedal'n i Høgfirda
dager lenge gagne
der lå dragen Gwaur-ta-ir
og vokter over landet
Omkved
Erling dro gullet fra hede
Erling dro gull fra hede
Gelwyn svinger sverdet i vrede
Gelwyn over dragen vant
Erling dro gullet fra heden

2. Dragen var en listig sort
samlet store skatter
herjet rundt i Høgfirda
og skremte alle makter

3. Admiren hun satt i hoff
fikk om dragen høre
Krigere hun sendte ut
de kunn'kke dragen røre

4. Admiren hun satt i hoff
hørte folkets klage
Vise folk hun sendte ut
de gikk i dragens mage

5. Admiren hun satt i hoff
visste ingen råd
Riket trengte helter nå
men ingen sprang til dåd.

6. Gelwyn var den klokeste
Gelwyn var den vise
Han stod frem og sa at
"ingen drage kan meg spise"

7. Gelwyn gikk mot Høgfirda
søkte Snauedalen
Erling var fra dalen sjøl
og fulgte med på valen

8. Gelwyn gikk i Snauedal
Dragen fikk han se
Gwaur-ta-ir i skatten lå
i landskap dekt med sne

9. Ormen gled fra gullet frem,
det skal hver mann vite.
Gelwyn hevet djevt sitt sverd
Men Erlings mot var lite

10. Tredve alen dypt var vannet,
der hvor ormen lå,
brystet raget opp derfra,
på fjeldet halen lå.

11. Rask var Gelwyn ennå da,
han med sverdet slog,
Rustningen han bar var blank
fra ormen sprutet blod

12. Drabeligt var dette hugg
Gelwyn gav den stund,
da skalv både lund og løv
og selve fjellets grunn.

13. Luften dirret, jorden skalv
Dragen slo tilbake
Skarpe klør satt dype sår
i strid var de to make

14. Skarpe klør slo ut på ny
Gelwyn falt til jord
Gwaur-ta-ir skrek ut i fryd
hans seierspris var stor

15. Gelwyn still på jorden lå
Ormen trodde seier
Erling så sin leder falt
og løp på heimatt-veier

16. Gelwyn still på jorden lå
rustningen den holdt
Reiste seg med sverd i hånd
og møtte dragen stolt

17. Gwaur-ta-ir tok vingen fatt
fryktet nå den mann
Han som bærer seid og sverd
og ikke skades kan

18. Gwaur-ta-ir tok vingen fatt
Langsom steg han opp
Svart magi skjøt ut mot ham
og satt for flukten stopp

19. Dragen falt til jorden ned
med et mektig smell
Gelwyn trod i striden inn
i drønningen fra fjell

20. Striden bølget tett og hard
mellom orm og mann
Jorden selv fikk store sår
det regnet ild og vann.

21. Hele dagen kjempet de
magiker og drage
Større strid har ingen hørt
siden disse dage

22. Siste slag gav Gelwyn da
begge falt som døde
stillheten den senket seg
i Snaudalen den øde

23. Erling satt på høgan tind
ventede sin venn
Våget ikke inn att gå
på dager ni igjen

24. Erling satt på høgan tind
vake lang til ende
Våget seg så stille inn
redd det som kunne hende

25. Orm og Gelwyn stille lå
Erling snek seg fram
Gelwyns sverd var kastet vekk
og blodlukten var stram

26. Orm og Gelwyn stille lå
begge været trakk
Erling han treiv Gelwyns sverd
i ormeøyet stakk.

27. Stålet gled i øyet inn
ormen skrek i nød
Erling stakk til hjaltet ned
og Gwaur-ta-ir var død.

28. Gelwyn reiste seg og sa
"Takk, min gode venn.
Ormens makt den bandt meg ned
du satt meg fri igjen"

29. "Sverdet trenger jeg ei mer
det kan nå deg tjene
Jeg må følge egen vei
den må jeg gå alene."

30. "Gwaur-ta-ir sin skatt av gull
kan du ta for meg,
Men når morgensolen gryr
så skjules den for deg!"
W:

31. I den årle morgenstund
førend sol oprandt,
sverdet og en kiste gull
på Erlings rygg han bandt.

32. Gelwyn vandret så mot øst
Erling ble igjen
gullet gav ham gode kår
og lykke i sitt hjem

33. Gwaur-ta-ir sin dyre skatt
ble skjult for alle menn
Venter at en ekte helt
skal finne den igjen.